

Càntut

Cançons de tradició oral

El rei mariner

Maria Comas i Rigall, "Maria Nica", Sant Feliu de Pallerols

1. I a la vo - re - ta la mar n'hi ha u - na don - ze - lla, n'hi ha u - na don - ze - lla,
2. Quan ne fó - ra a mig bro - dar, li'n fal - ta se - da, li'n fal - ta se - da;
3. "Ma - ri - ner, bon ma - ri - ner, si en por - teu se - da?"

qu(e) en bro - da - va un mo - ca - dor; n'és per la rei - na, n'és per la rei - na.
(i) a en veu ve - nir un ma - ri - ner de llu - nyan(e)s ter - res, de llu - nyan(e)s ter - res.
"De qui - na se - da vo - leu, blan - ca o ver - me - lla? Blan - ca o ver - me - lla?"

-Vermelleta la vull (i)o, que en brodo(c) ella.
-Pugem a dalt de l'(arnau), trobarem d'ella.
Quan dalt de l'(arnau) va ser (...)
Mariner es posa a cantar cançons molt belles;
i amb el cant del mariner s'és (a)dormideta.
Quan ella se'n despertà, trob(a) llunyan(e)s terres.
-Mariner, bon mariner, porteu-me en terra,
que les aigües de la mar me'n donen pena,
me'n donen pena i dolor, i gran tristesa.
De tres germanes que som, sóc la més bella;
l'una es casada amb un duc, l'altra és princesa,
i (i)o, pobreta de mi, sóc marinera.
-No en sou marinera, no, que en sereu reina,
la reina de Portugal o d'*Inglaterra*.